

1a edició: de 2021

La col·lecció Primeres Rondalles d'Enric Valor compta amb l'assessorament literari de Vicent Brotons.

© 2021, Enric Valor
© 2021 Jordi Raül Verdú
© 2021 Il·lustracions
© 2021 Edicions del Bullent
c/ de la Taronja, 16 • 46210 Picanya
 961 590 883
www.bullent.net • info@bullent.net

Assessorament lingüístic: Maria Guasp, Miquel Ábalos

ISBN: 978-84-9904-242-8

Dipòsit legal: V-508-2021

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic, o la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec sense l'autorització escrita de l'editor, queden rigorosament prohibides i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

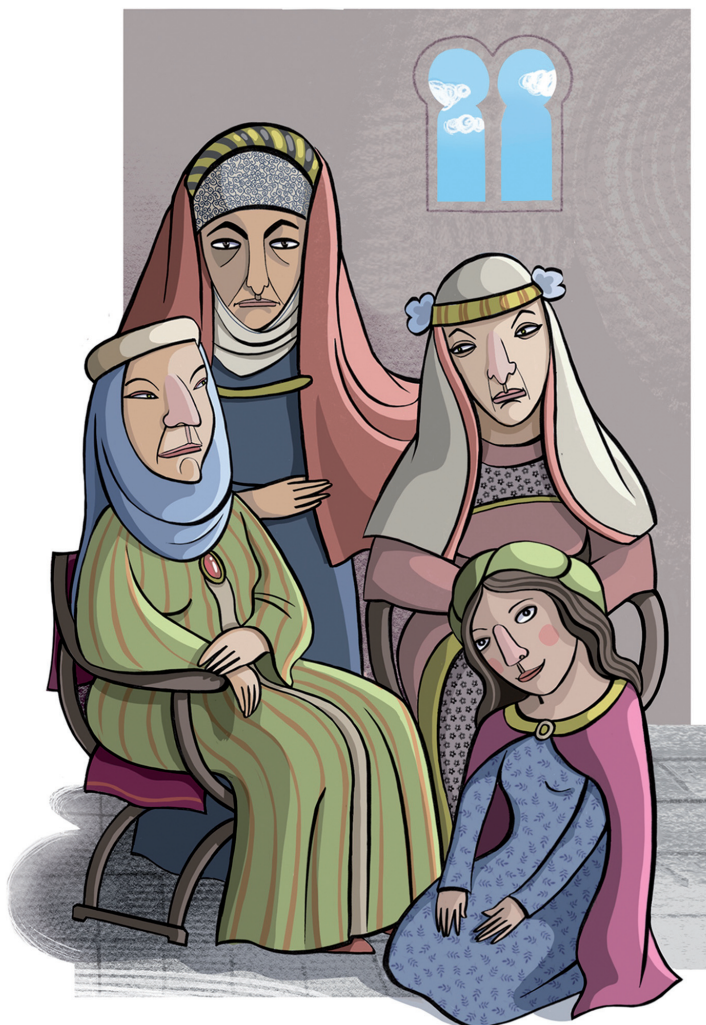
El Castell del Sol

(Arreplegada a Bèlgida)

Enric Valor

Adaptació de Jordi Raül Verdú

Il·lustracions d'Ada Sinache

En temps antics, hi havia un castell, anomenat la fortalesa de Benillup, on habitava Abd Al·lah ibn Malik, que era qui dominava les terres dels voltants de les serres d'Aitana, Serrella, Benicadell i Mariola. Ell era molt vell, i feia anys que s'havia convertit al cristianisme. Tenia una sola muller, i només un fill, de nom Muhammad.

El seu regne era molt desitjat pels reis veïns, especialment per Mudjàhid i per Hayran. Així que quan Abd Al·lah es va morir, es presentaren tots dos en el seu castell, cadascun pel seu camí i acompanyats pels seus seguidors de guerrers.

La viuda d'Abd Al·lah, Margarita de Bell-Puig, els va fer grans honors als dos reis, i els presentà com a hereu el seu fill Muhammad. Els va allotjar uns dies al castell, i els va deixar ben clar que no estava disposada a lliurar-los a cap dels dos la

possessió dels dominis de Benillup. Ells hi van insistir, i en el menjar reial que se'ls donà el darrer dia de la seua estada, tingué lloc la conversa següent:

MUDJÀHID (que venia de Dénia). —Jo tinc el dret de successió al tron de Benillup per haver estat sempre el protector d'Abd Al·lah.

HAYRAN (que venia del sud). —Mudjàhid: vós en teniu prou amb la vostra mar i les illes que hi heu conquerit. Jo necessite terres riques i plovedores, perquè la major part del regne de Múrcia, on viuen els meus súbdits, és secativa.

MARGARITA DE BELL-PUIG. —El regne de Benillup ha de ser per al meu fill únic Muhammad.

MUHAMMAD. —Jo no reconec els vostres il·lusoris drets sobre el meu regne, encara que mon pare tinguera la vostra protecció contra els reis cristians. També hi compten els meus súbdits.

MUDJÀHID. —Esteu ben equivocats, perquè sent cristians com sou, ¿com podreu ben defensar les apetències dels vostres súbdits, que són quasi tots musulmans? La traïció pot fer niu en el vostre cor.

En l'oïr aquestes dures paraules, Muhammad es va fer groc com la cera, de la ràbia que li va entrar, i tirà mà de l'espasa.

—Alto! —va dir un comensal vellíssim, Sulayman ibn Abú—. Jo propose una solució. Que es faça un combat a cavall entre els tres pretendents, unes justes, amb llances a l'estil dels cava-

llers cristians. El vencedor serà qui ocuparà en pau i per sempre el tron de Benillup.

Els reis Hayran i Mudjàhid donaren de seguida la seua conformitat, però Muhammad no, perquè ell era l'hereu legítim d'Abd Al·lah i ho trobava injust.

El jutge musulmà, veient que tenia raó Muhammad, va proposar:

—Si sou vençut en la justa, se us donarà una nova oportunitat: la de recuperar el reialme i donareu al vencedor la suma de deu mil dirhems de plata en el terme de deu dies.

